

OPENING CEREMONIE DOOR VOORZITTER VAN DE STICHTING STRUIKELSTENEN RIEN VISSER BIJ DE STRUIKELSTEEN VOOR GERRIT VAN DER KREEFT, STATIONSPLEIN 8, SLIEDRECHT

Allemaal hartelijk welkom op deze bijeenkomst voor het leggen van een struikelsteen. Het is het derde jaar dat we in Sliedrecht struikelstenen leggen. De vorige keren was het op 6 februari 2017 en op 27 en 28 april 2018. Door het leggen van struikelstenen houden we de namen van de betreffende omgekomen Sliedrechtse medeburgers in respectvolle herinnering.

We herdenken op deze plaats **Steven Gerrit van der Kreeft**. Hij woonde hier bij zijn ouders, omdat zijn vader stationschef was. Het verhaal dat wij er van weten is dat Gerrit en zijn jongere broer Bartho hier op 16 mei 1944 door de Duitsers werden opgepakt, toen zij enkele vrienden van hen zagen en naar ze toe renden. Toen werden ze zelf gevangen genomen. Bartho en Gerrit gingen via Kamp Amersfoort op transport naar Duitsland. Bartho keerde terug, Gerrit niet. Met deze steen herdenken wij Gerrit ruim 75 jaar na de razzia en bijna 75 jaar na Gerrits tragisch overlijden in Duitsland.

De steen op deze plaats is gefinancierd door restaurant De Heeren van Sliedrecht.

Na mij zal burgemeester Bram van Hemmen spreken.

Daarna zal de steen geplaatst worden door Gunter Demnig. Gunter Demnig is kunstenaar en de initiatiefnemer van het leggen van struikelstenen. Hij maakt de struikelstenen ook zelf.

De steen zal worden aangereikt door neef en naamgenoot Steven Gerrit van der Kreeft. De steen zal gelegd worden door Gunter Demnig

Daarna zal nabestaande Marcella de Jong-van der Wiel een witte roos leggen.

Vervolgens houden we een moment stilte.

Mevrouw Herma van der Kreeft zal als nabestaande spreken.

TOESPRAAK HERMA VAN DER KREEFT BIJ DE STEENLEGGING VOOR HAAR OOM STEVEN GERRIT VAN DER KREEFT OP 7 OKTOBER 2019 BIJ HET STATION TE SLIEDRECHT

75 Jaar geleden werden ze afgevoerd.

Mijn vader Bartho en zijn broer Steven Gerrit van der Kreeft.

Getransporteerd vanuit hun huis, dit huis hierboven.

Jongens waren het.

Op transport met hun, van kindsbeen af, eigen vertrouwde treinen.

Afgevoerd naar Kamp Amersfoort.

Vanwaar ze later verder zijn vervoerd naar een concentratiekamp in Duitsland.

Godzijdank is mijn vader levend teruggekeerd.

Maar zijn broer Steven Gerrit is door erbarmelijke toestanden omgebracht in het kamp.

Hij heeft niet meer thuis mogen komen.

Dankbaar ben ik dat er een kunstenaar is opgestaan, Gunter Demnig, die dit prachtige project heeft gecreëerd.

Het is nu alsof de naam van Steven Gerrit is teruggekeerd op de stoep voor zijn huis.

Ik dank u.